

Het korfbalgevoel van...Teus van Zoest

Met onderbrekingen is Teus al 43 jaar met korfbal bezig. Zijn sterkste kanten als speler waren 1-op-1 verdedigen en zijn rol als spellmaker van het vak. Als korfbal heeft hij op het hoogste niveau in de toenmalige Hoofdklasse gespeeld bij DOS'46. Na zijn speelcarrière is hij als trainercoach onder meer actief geweest in de toenmalige reserve hoofdklasse. Op dit moment is hij de ambitieuze coach van de A1 en de trotse korfbalvader van Lieke (ook A!). Zijn sterke punten als coach is dat hij de spelers laat leren, spelers plezier laat krijgen in het presteren en goed les kan geven

Wat is jouw eerste korfbalherinnering?

Lagere school in Oosterbeek. Vriendje Willem vroeg me mee naar een korfbaltraining van de plaatselijke korfbalclub Onder Ons, nadat we het schoolkorfbaltoernooi hadden gewonnen. Ik tenniste al en wilde eigenlijk ook op voetbal en was daar ook al een keer mee geweest naar een training. Maar na die eerste korfbaltraining bij de trainers Erik en Ina van Onder Ons was ik verkocht.

Hoe oud was je toen?

Ik was toen 8 jaar oud.

Hoeveel jaren ben je actief in het korfbal?

Als speler van m'n 8ste tot m'n 19^e jaar bij Onder Ons in Oosterbeek. Toen ik 19 jaar was en studeerde aan de CALO in Zwolle, ben ik overgestapt naar DOS'46 in Nijeveen. Tot mijn verbazing kwam ik als broekie direct in het eerste van DOS'46 onder trainer Herman van Gunst. En zo speelde ik ineens in de hoofdklasse op het hoogste niveau. Na anderhalf seizoen kreeg ik eerst de ziekte van Pfeiffer en daarna scheurde ik de voorste kruisband van m'n rechterknie af. Om mijn toekomstige beroep als vakleerkracht bewegingsonderwijs niet in gevaar te brengen, moest ik veel te vroeg stoppen bij DOS'46. Een heel moeilijk en pijnlijk besluit voor mij. Ik was toen pas 21 jaar oud. Daarna ben ik daar nog wel 2 jaar trainer-coach geweest van DOS'46 2 in de reserve-hoofdklasse. Fantastische tijd gehad bij een hele fijne en bijzondere vereniging.

Vele jaren later woonde ik in Amsterdam, ik was toen alweer 30 jaar oud. Een paar jaar bij Blauw Wit getraind en gespeeld, vooral in het derde. Maar mijn knie liet niet veel toe, ondanks een (toen nog experimentele) kruisband hersteloperatie. Bij Blauw Wit werd ik, ondanks deze fysieke beperking, benaderd door OVVO uit Maarssen om daar hun eerste team, met 3 andere spelers van buiten, te versterken. In 2 jaar promoveerden we van de 2^e klasse naar de overgangsklasse. Door een nieuwe blessure, afgescheurde achillespees, besloot ik "opnieuw" te stoppen als actief speler; nu definitief. De talentvolle jeugd van OVVO heeft het daarna overgenomen en hebben ze jaren achter elkaar in de Korfbal League gespeeld.

Weer jaren later woonde ik inmiddels in Haarlem. Ik vond het fijn toch weer wat met mijn passie voor korfbal te gaan doen en ben ik gaan kijken bij HKC Haarlem. Na gesprekken met Hans van den Hoek ben ik in 2012 lid geworden en heb de Jeugd Technische Commissie opgericht. Mooie intensieve jaren volgden met vele initiatieven, soms tegen de stroom en cultuur van de club in. Ik ben nog steeds trots op het technische kader "Met Plezier presteren" dat we met een kleine groep hebben neergezet: 2 jeugdtrainers per team, talententeams van E1 t/m B1 in de 1^e klasse, jeugdtrainers begeleiden en opleiden, korfbalclinics geven op basisscholen, talenten weer bij RTC aanmelden, jeugdtrainers verleiden mee te doen aan KNKV-opleidingen, wervingscampagne "korfbal vet cool", etc. Ik wilde graag nog verder gaan met een ambitieus plan. Helaas vond ik hiervoor te weinig draagvlak binnen HKC Haarlem en ben ik er daarom uitgestapt in 2015.

En nu ben ik er weer. Als trainer-coach van Team A1, samen met Tijs. Heel mooi om de kinderen die destijds nog E'tjes en F'jes waren nu in de B- en A-jeugd nog een keer een stap verder te helpen. Een mooie talentvolle groep van 15 tot 18 jaar. Mijn drijfveer is heel groot om met deze talenten in 2 of 3 jaar naar een gaaf en serieus hoger niveau te komen. Waarmee het beleid uit 2012 dan ook op het veld gaat leiden tot "met plezier presteren" met HKC Haarlem in het mooiste spelletje ter wereld!

Welke woorden associeer je met korfbal?

Samen. Leren. Plezier. Prestatie. Gelijkwaardig. Gezellig.

Wat is je mooiste korfbalherinnering tot nu toe?

Dat zijn er toch een paar.

Bij m'n eerste club (2^e klasse niveau) mocht ik als junior van 17 jaar meedoen aan de selectietrainingen voor District Oost Nederland (nu RTC). En ik werd uitgekozen. Mooi moment was dat we het districtstoernooi in Oss wonnen en dat ik als jarige aanvoerder de beker in ontvangst mocht nemen van de eveneens jarige burgemeester.

In de zomer van 1988 stond ik daar ineens tussen al die toppers van DOS'46 in de voorbereiding. Hoogtepunt voor mij was wel toen Herman mij al na de eerste selectieperiode ging vertellen dat ik bij de eerste 3 heren was die zeker waren van de nieuwe basis van DOS'46 1, samen met Roger Hulzebosch en Nico Buiten. Ik wist even niet waar ik het moest zoeken, zo blij als een kind.

Met de CALO deden we mee aan het EK-studentenkorfbal in Engeland. Daar wonnen we de beker. Wat een plezier én een prestatie was dat. En dan ook nog gevraagd worden voor het Nederlands studententeam. Maar ja, toen kwam die knie ...

En toch ook de ontwikkeling van de huidige groep 15-18-jarigen bij HKC Haarlem. Zo mooi om te zien dat de ruimte en begeleiding die wij hebben gecreëerd voor deze talenten, nu zoveel plezier geeft in het spelen op een hoger niveau, zowel voor de spelers als de trainers.

Tot slot vind ik het bijzonder om samen met mijn dochter de mooie korfbalsport te beleven.

Heb je een korfbaldroom die je met ons wilt delen?

Ja hoor, dromen zat. Ik zou het heel gaaf vinden als we het bij HKC Haarlem voor elkaar krijgen om met de C-, B- en A-jeugd structureel op hoog niveau gaan spelen. En dat daarmee ook de toevoer naar Haarlem 1 écht van een goed niveau zal zijn en dat jeugdspelers het dan ook leuk gaan vinden om in onze selectie met plezier te gaan presteren. Daarom hoop ik ook dat een fusie met de burens er toch een keer van gaat komen. Dan kunnen we echt wat doen. Dat is mijn droom. En gek genoeg, die zou zo maar kunnen uitkomen.

Geshreven door Ron Konijn